

sommige steden herinner je
aan de verhalen die men er schreef
aan de gebouwen die je uit de grond zag verschijnen
en sommige steden herinner je
aan hoe de straten langer en de stadsranden dikker
waar men zaait met steen
panden kweekt
en stukjes nieuwe Stad oogst
waarlangs je niet hoeft te verdwalen
maar als je een thuis wilt vinden
slechts de torens hoeft te tellen
niet vraagt naar hoe lang ze al staat
enkel haar ringen telt
dan kun je met ze flirten
als je rakelings spiekt
langs de schoorstenen en over onze gevels
je blik laat kruipen en sluipen
over daken zoals niemand iets ziet
iedereen herinnert anders
aan de voet van onze torens
op de plekken waar toekomst loopt en leert
op de rots die de Stad beschermt
langs de gebouwen die ze tilt
aan de gezichten die ze draagt
in de kieren van straten
in de naden van buurten
in de holtes van stegen
maar sommige steden herinner je
aan de gebouwen die altijd op wacht staan